

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Министър на икономиката

Изх. № 02-00-94Дата 04.10.2016

ДО
Г-Н ПЕТЪР КЪНЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ИКОНОМИЧЕСКА ПОЛИТИКА
И ТУРИЗЪМ

На Ваш № кип 653-01-46/25.07.2016г.

ОТНОСНО: проект на Закон за публичните предприятия № 654-01-94, внесен от Корнелия Нинова и група народни представители на 20 юли 2016 г.

УВАЖАЕМИ Г-Н КЪНЕВ,

Във връзка с Ваше писмо с вх. № 02-00-94/01.08.2019 г. на Министерството на икономиката относно проект на Закон за публичните предприятия № 654-01-94, внесен от Корнелия Нинова и група народни представители на 20 юли 2016 г., изразяваме следното становище:

I. Законопроектът има претенцията да обобщи, допълни и развие нормативната уредба, регламентираща дейността на публичните предприятия. Следва да се отбележи, че така предложеният законопроект възпроизвежда механично основната част от разпоредбите на Правилника за реда за упражняване правата на държавата в търговските дружества с държавно участие в капитала. Възпроизведени са и част от разпоредбите на Търговския закон, Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, отделни разпоредби на Закона за държавната собственост.

Без да навлизаме детайлно в текстовете на представения законопроект, бихме илюстрирали казаното по-горе със следния пример:

Член 68, ал. 1 от законопроекта предвижда прекратяването на публично предприятие по чл. 3 ал. 2 да се извършва по решение на едноличния собственик на капитала, а когато държавата и общината не са еднолични собственици – с решение на общото събрание.

Тази разпоредба съответства на чл. 154 от Търговския закон за дружествата с ограничена отговорност и чл. 252 от Търговския закон за акционерните дружества. Текстовете от Търговския закон обаче са предвидили както основанията за прекратяване, така и компетентните органи за вземане на решение, а именно:

„Чл. 154. (1) Дружеството се прекратява:

1. с изтичане на срока, определен в дружествения договор;

2. (изм. - ДВ, бр. 84 от 2000 г.) по решение на съдружниците, взето с мнозинство 3/4 от капитала, ако в дружествения договор не е предвидено по-голямо мнозинство;

3. чрез сливане и вливане в акционерно или друго дружество с ограничена отговорност;

4. при обявяване в несъстоятелност;

5. по решение на окръжния съд в предвидени от този закон случаи.

(2) В дружествения договор могат да бъдат предвидени и други основания за прекратяване на дружеството.

Чл. 252. (1) Акционерното дружество се прекратява:

1. по решение на общото събрание;

2. с изтичане на срока, за който е било образувано. Общото събрание може да вземе решение за продължаване на срока преди изтичането му;

3. при обявяването му в несъстоятелност;

4. с решение на съда по седалището по иск на прокурора, ако дружеството преследва забранени от закона цели;

5. когато чистата стойност на имуществото на дружеството по чл. 247а, ал. 2 спадне под размера на вписания капитал; ако в срок една година общото събрание не вземе решение за намаляване на капитала, за преобразуване или прекратяване, дружеството се прекратява по реда на т. 4;

6. ако в продължение на 6 месеца броят на членовете на съвет на дружеството е по-малък от предвидения в закона минимум, то може да бъде прекратено по реда на т. 4;

7. при настъпване на основанията, предвидени в устава на дружеството.

(2) Еднолично акционерно дружество не се прекратява със смъртта или с прекратяването на едноличния собственик на капитала."

Съпоставката на цитираните текстове с този на законопроекта сочи, че макар и верен, текстът на проекта на Закон практически е лишен от съдържание и очевидно не подобрява нормативната уредба на публичните предприятия.

Член 68, ал. 2 от законопроекта предвижда прекратяването на търговски дружества с повече от 50 на сто държавно участие в капитала да се извършва само със съгласие на Агенцията за приватизация и следприватизационен контрол, освен при обявяване в несъстоятелност. По същия начин чл. 67, ал. 3 от проекта предвижда преобразуването на търговски дружества с повече от 50 на сто държавно участие в капитала да се извършва само със съгласие на Агенцията за приватизация и следприватизационен контрол.

Тези две разпоредби съответстват изцяло на чл. 28, ал. 6 от Закона за приватизация и следприватизационен контрол (ЗПСК):

"Чл. 28 (6) Преобразуване или прекратяване на търговски дружества с повече от 50 на сто държавно участие в капитала се извършва само със съгласие на Агенцията за приватизация и следприватизационен контрол, освен при обявяване в несъстоятелност."

Разделянето на разпоредбата на чл. 28, ал. 6 от ЗПСК на две отделни разпоредби не допринася за развитието на нормативната уредба.

II. Предвидени са някои промени в действащата към момента нормативна уредба, а именно:

1. Изоставен е принципът на отраслова компетентност при определяне на министъра, който ще упражнява правата на държавата в публичните предприятия, когато Министерски съвет не ги упражнява пряко – принцип основан на обективен критерий „отраслова принадлежност“. В чл. 6, ал. 1 и в чл. 13, ал. 1 (два аналогични по същество текста с лека разлика в словоредата) от законопроекта е използвано понятието „оправомощен министър“, което дава изцяло свобода на субективната преценка на Министерски съвет, когато взема съответните решения. Избраният подход не отговаря на посочените в мотивите към законопроекта препоръки за добро корпоративно управление на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) и конкретно на изискването за прозрачност на взаимоотношенията между „публичните

органи" и „публичните предприятия“, тъй като при отказа от съществуващия обективен критерий не се предлага никакъв друг критерий. Възможно е вносителите да са избрали посочения подход с оглед на създаването на единен орган за управление на държавното участие, а именно един министър да упражнява правата на държавата във всички търговски дружества с държавно участие. Дори това да е така, то не става ясно и не е ясно регламентирано.

2. Въведен е принципът на задължителност на провеждането на конкурси при избора на членове на органите на управление на публичните предприятия, но само номинално. Съгласно чл. 28 от проекта на Закон, условията и редът за провеждането на тези конкурси ще бъдат уредени с правилника за прилагане на закона, т.е. регламентацията на конкурсните процедури е предвидено да бъде уредена с подзаконов нормативен акт. Според нас правилният подход е основните положения да бъдат регламентирани в закона, а в подзаконовия нормативен акт да се уредят само процедурните правила.

3. Предвидена е възможност държавните служители и работещите по трудово правоотношение да получават възнаграждение, когато участват в органите на управление и контрол на публичните предприятия. Този факт поставя тема, която е в синхрон с мотивите към решение на ВАС №8260 от 26 септември 2005 г. по административно дело №2886 от 2004 г. В същото време обаче законопроекът не предвижда изменения в Закона за държавния служител, Кодекса на труда и Закона за администрацията, където към момента съществуват разпоредби, ограничаващи възможността за получаване на възнаграждение като представители на държавата или общината в органите на управление или контрол на търговските дружества с държавно или общинско участие в капитала.

4. Изоставен е общият принцип на чл. 141, ал. 4 и чл. 233, ал. 4 от Търговския закон, предвиждащи свободата овластяването на управителя в дружествата с ограничена отговорност да може да бъде оттеглено по всяко време, съответно членовете на съвета на директорите и на надзорния съвет в акционерните дружества да могат да бъдат освободени от длъжност и преди изтичане на мандата, за който са избрани.

С разпоредбата на чл. 32 от законопроекта са предвидени изрични хипотези/основания за прекратяване на договорите с членовете на органите на управление и контрол на търговските дружества, като в същото време се запазва действието на разпоредбите от Търговския закон. От посоченото следва, че освобождаването на членовете на органите за управление и контрол е свободно, но прекратяването на сключените с тях договори – само при наличието на определени условия. Така разпоредбата на законопроекта е в колизия с тези на Търговския закон.

5. Въведен е принципът за запазване на блокираща квота при вземането на решения с необходимите мнозинства в пет изрично определени ключови случая, независимо от дела на участие в капитала на държавата, общината или публичното предприятие - чл. 9, ал. 4 от законопроекта. При това този принцип е въведен не като възможност (каквато е предвидена в Търговския закон за акционерните дружества чрез възможността да се емитират различни класове акции, но не и за дружествата с ограничена отговорност), а като правило – т.е. е задължителен във всички случаи когато в търговските дружества някои акционери и съдружници са различни от посочените в чл. 9, ал. 1 и 2 от законопроекта.

Практиката показва, че това правило (известно с името „златна акция“) не се възприема добре от Европейската комисия и е спорно доколко то съответства на принципа за еднакво, справедливо и безпристрастно третиране на съдружниците/акционерите, съгласно принципите за корпоративното управление на ОИСР.

6. Въведена е възможност едноличният собственик на капитала в едноличните дружества с ограничена отговорност и в едноличните акционерни дружества, съответно чл. 16, ал. 1, т. 7 и чл. 17, ал. 1, т. 3 да дава разрешение за непарични вноски в други дружества. В същото време обаче не е предвидено изменение в Закона за държавната собственост и по-конкретно разпоредбата на чл. 43, ал. 3, забраняваща апорта на

имоти и вещи, собственост на търговски дружества, включени в списъка по чл. 3, ал. 1 на ЗПСК.

7. В раздел I Изисквания за прозрачност и отчетност в дейността на публичните предприятия от Глава четвърта на законопроекта е въведена възможност за компенсиране на възможни загуби на публичните предприятия – чл. 46, ал. 2, т. 1 от законопроекта, включително със средства от държавния или общинския бюджет (чл. 46, ал. 3), което противоречи на чл. 4, ал. 3 от законопроекта, ограничаващ участието на държавата и общините до такива форми на стопанска дейност, в които отговорността им не надвишава размера на дяловото участие.

Търговският закон допуска участието на държавата и общините в стопанския живот само под формата на капиталови търговски дружества – дружества с ограничена отговорност и акционерни дружества. Капиталовите дружества, независимо от формата на собственост (частна, държавна или общинска) се характеризират с наличието на основен капитал, който представлява предварително цифрено изразена величина пари, разделена на еднакви части – дялове/акции, като отговорността на съдружниците/акционерите е ограничена само до номиналната стойност на дяловете/акциите.

Следва специално да се отбележи, че в законопроекта липсва раздел, който да регламентира финансирането или финансовите отношения с публичните органи, но под формата на осигуряване на прозрачност са изброени няколко хипотези, които будят тревога за деформации на свободния пазар чрез намеса на държавата или общините – компенсиране на възможни загуби, безвъзмездни субсидии или кредити при облекчени условия, предоставяне на финансови предимства чрез отказ от печалба или от възстановяване на дължими суми, отказ от нормална възвращаемост от използваните държавни средства, компенсация на други финансови тежести, наложени от държавните органи или органите на местно самоуправление.

8. Вменява се като функция на едноличния собственик на капитала одобряването на избора на застраховател за „задължително застраховане на имуществото“ – чл. 16, ал. 1, т. 8 и чл. 17, ал. 1 т. 4 от законопроекта. Тези разпоредби не кореспондират с Кодекса за застраховането, според който застраховането на имущество не е в кръга на задължителните застраховки. Задължителни са само застраховките гражданска отговорност за водачите на транспортни средства и тази за застраховане на работници и служители.

Съгласно чл. 6, ал. 2 от Кодекса за застраховането, задължително застраховане се установява със закон. Тъй като целта на посочените чл. 16, ал. 1, т. 8 и чл. 17, ал. 1 т. 4 от законопроекта е да установят задължително застраховане на имуществото, същите следва да се прецизират, като се посочи какво ще включва тази застраховка /кои рискове ще покрива/.

Същите следва да се съобразят и с правилата на Закона за обществените поръчки по отношение на одобряването на избора на застраховател от едноличния собственик на капитала.

III. Част от разпоредбите в законопроекта имат по-скоро декларативен характер, не се открива разработен механизъм за привеждането им в изпълнение, не се посочва субектът на задължението, последиците от неправомерните действия и отговорност при тяхното неизпълнение. В тази връзка считаме, че следва да се обърне внимание на следните разпоредби: чл. 5, ал. 4, чл. 7, ал. 2, чл. 31, ал. 5, чл. 46, ал. 1.

IV. Обръщаме внимание върху това, че на публичните предприятия – търговски дружества се възлага изготвянето и предоставянето на огромна по обем, несинхронизирана по съдържание и адресат информация. Различните по форма и съдържание годишни, тримесечни отчети, справки, доклади и др., по своето естество са сериозна административна тежест, каквато и към настоящия момент се налага от

различни нормативни актове. Към това се добавят и нови задължения в чл. 48 – 50 от законопроекта.

1. Съгласно действащата нормативна уредба всички търговски дружества, вкл. и тези с държавно участие в капитала, съставят годишни финансови отчети, които подлежат на обявяване в Търговския регистър. В същото време те са длъжни да предоставят тази информация в Националния статистически институт(НСИ), но в друга форма, поради това че НСИ от своя страна се съобразява с изискванията на Евростат. С новия Закон за счетоводството е направен опит за облекчаване на счетоводното отчитане в малките и средни предприятия, но въпреки това тези предприятия са задължени да предоставят пълната информация на НСИ. От друга страна, предприятията, които прилагат международните счетоводни стандарти са длъжни да попълват и форми, сходни с тези на националните счетоводни стандарти за да могат да предоставят изискваната от НСИ информация.

2. С приетия Закон за изменение и допълнение на Закона за публично предлагане на ценни книжа (обн. ДВ, бр. 42 от 03.06.2016г.) е създаден §1д към допълнителните разпоредби на закона (§40, т.4 от ЗИД на ЗППЦК), с който се предвижда разпоредбите на глава шеста „а“ от ЗППЦК за разкриване на информация да се прилагат и по отношение на търговските дружества с повече от петдесет на сто държавно участие в капитала, без в конкретния случай тези дружества да са емитенти на ценни книжа, допуснати до търговия на регулиран пазар. Адресат на тази информация е Комисията за финансов надзор.

Изисквания за съдържанието на годишните финансови отчети, годишните доклади за дейността, декларация за корпоративното управление и т.н. се съдържат в Закона за счетоводството по отношение на определена група предприятия. Член 100н от ЗППЦК съдържа изисквания за съдържанието на годишния финансов отчет (ал. 3, 4, 5 и 6), на годишния доклад за дейността (ал. 7) и на декларация за корпоративно управление. В следващите текстове от ЗППЦК са регламентирани изискванията към шестмесечни финансови отчети, тримесечни финансови отчети. Търговските дружества с държавно участие са длъжни да разкриват информация за плащанията към органите на изпълнителната власт в Република България, към национален, регионален или местен орган на държава членка или трета държава, както и към контролирани от тях лица, както и друга информация, свързана с промени в устава, органите на управление, преобразуване и други. Тази информация подлежи на публикуване от Комисията за финансов надзор, но тя вече трябва да е била обявена в Търговския регистър.

Чл. 48, ал. 3 от законопроекта включва изисквания за съдържанието на годишните финансови отчети (ал.3), годишните доклади за дейността (ал. 5), както и възможността министърът на финансите да изисква и представянето на допълнителни отчети и информация по отношение на някои публични предприятия.

От посоченото по-горе, добре е да се отчетат трудностите пред които ще бъдат изправени органите на управление когато пристъпват към съставяне на годишния финансов отчет и доклад за дейността, тъй като следва да се съобразяват с няколко нормативни акта от еднаква степен.

В заключение считаме, че е необходима оценка на въздействие на законопроекта, а в случай, че се пристъпи към неговото разглеждане и приемане е необходимо да бъдат изменени редица закони и други нормативни актове, които в момента регламентират дейността на предприятията.

С уважение,

БОЖИДАР ЛУКАРСКИ
Министър на икономиката

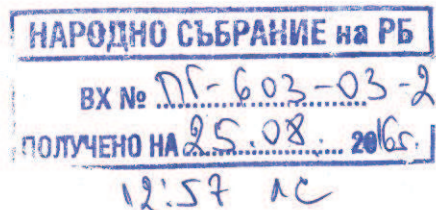

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Министър на здравеопазването

Изх. № 02-01-124/25.08.16г.

ДО

Г-Н ПЕТЪР КЪНЕВ

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО
ИКОНОМИЧЕСКА ПОЛИТИКА И ТУРИЗЪМ
КЪМ 43-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

На Ваш № КИП-653-01-46/25.07.2016 г.

На Наш № 02-01-124/01.08.2016 г.

СТАНОВИЩЕ

Относно: Законопроект за публичните предприятия № 654-01-94 от 20.07.2016 г.,
внесен от н.п. Корнелия Нинова и група народни представители

УВАЖАЕМИ Г-Н КЪНЕВ,

По предоставения ни Законопроект за публичните предприятия № 654-01-94
от 20.07.2016 г., внесен от н.п. Корнелия Нинова и група народни представители,
Министерството на здравеопазването изразява следното становище:

Подкрепяме по принцип уреждането на законово ниво на обществените отношения, свързани със създаването, управлението, преобразуването и прекратяването на публичните предприятия, тъй като приемаме тези въпроси за съществени с оглед на ефективното упражняване на функциите на държавата чрез създадени от нея лица. Споделяме виждането, че сектор „Здравеопазване“ е част от значимите за държавата дейности, за изпълнението на които се създават публични предприятия.

Същевременно е необходимо да се отчита, че законопроекът засяга много широк кръг въпроси, които би следвало да се обсъдят публично, като се отчита мнението на всички участници в процесите на създаване, управление и контрол на публичните предприятия и на ползване на предоставяните от тях услуги.

В този смисъл, апелираме към широко предварително обществено обсъждане на направените със законопроекта предложения.

Предвид спецификата на лечебните заведения, които съгласно чл. 3, ал. 4 от Закона за лечебните заведения нямат право да извършват търговски сделки, освен за нуждите на осъществяваните от тях медицински дейности и за обслужване на пациентите, считаме, че не всички разпоредби на законопроекта биха били ефективно приложими за лечебните заведения. Това е така, тъй като лечебните заведения задоволяват основно конституционно и човешко благо, каквото е здравето на гражданите, и не биха могли да бъдат разглеждани като субекти, които осъществяват приоритетно конкурентна стопанска дейност с водеща цел печалба. В този смисъл е Решение на Конституционния съд по конституционно дело № 9 от 2015 г. Според Конституционния съд здравето на хората няма конкурентна природа и пазарните сили не винаги осигуряват предоставяне на достатъчно публични блага (каквото е човешкото здраве).

Поради това предлагаме с настоящия законопроект да не се извършват предложените промени в Закона за лечебните заведения. Считаме за целесъобразно да се запази компетентността на министъра на здравеопазването да урежда с наредба условията и реда за провеждане на конкурси за възлагане на управлението на лечебни заведения. Считаме, че и част от разпоредбите от предложения законопроект, като например на чл. 51, чл. 52, чл. 31, ал. 2, т. 5 и 6 не биха били ефективно приложими по отношение на лечебните заведения във всички случаи. Така например, финансовото оздравяване на лечебните заведения не винаги може да включва оптимизиране на персонала, тъй като медицинските стандарти за качество на медицинската помощ

изискват наличие на минимален брой работещи за законосъобразно извършване на медицински дейности. Не би било защитимо от гледна точка на обществения интерес и да се спира извършването на губещи дейности в определени случаи, тъй като това е медицинска помощ, която следва да се осигурява на пациентите в зависимост от потребностите на населението. В случая водещи са потребностите от медицински грижи, а не дали съответната дейност води до печалба или до загуба за лечебното заведение.

В допълнение биха могли да се обмислят и корекции с прецизиращ характер и уточняващ характер като:

1. В чл. 13, ал. 5 след думите „председателя на общинския съвет“ да се добави „въз основа на решение на Общинския съвет“.

2. В чл. 13, ал. 7 да се разпише срок за издаване на съответното пълномощно, съобразен с времето за достигане до седалището на дружеството, където ще се проведе общото събрание на акционерите, с оглед предвидените сериозни санкции в чл. 73, ал. 1.

3. По чл. 14, ал. 2, изречение второ: отбелязваме, че по наше мнение разпоредбата създава риск от затруднения в управлението на съответното предприятие и следва да се обсъди повторно нейната целесъобразност; би било ефективно да се предвиди срок за определяне на нови лица в съответните органи на управление.

4. По чл. 15, ал. 1 и 2: с оглед осигуряване на пълна равнопоставеност считаме за необходимо да се заяви ясно, че конкурсното начало е задължително във всички случаи;

5. По чл. 15, ал. 4: с оглед недопускане на затруднения и противоречиво прилагане считаме за необходимо да се посочи по – ясно за кои предприятия се отнася разпоредбата; в случай, че е приложима и за неедноличните дружества да се обмисли по – подробна уредба за начините на постигане на предвиденото пропорционално разпределение на членовете на съветите на директорите (например при акционери държавата и няколко общини);

6. По чл. 17, ал. 1, т. 3: във връзка с изричното посочване на апортната вноска в други търговски дружества, би било целесъобразно да се посочи и съществуващата забрана за апортиране на имоти и вещи, собственост на дружества, включени в забранителния списък по Приложение № 1 към чл. 3, ал. 1 от Закона за приватизация и следприватизационен контрол съгласно чл. 43, ал. 3 от Закона за държавната собственост.

7. В чл. 22 думите „освен за обстоятелствата, които представляват вътрешна информация“ да се отменят, тъй като акционерите/съдружниците би следвало да имат достъп до всяка информация, свързана с търговското дружество.

8. Разпоредбите на чл. 24, ал. 1, т. 6 от законопроекта и чл. 41, ал. 1 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, както и чл. 24, ал. 2, вр. ал. 1, т. 6, чл. 25, т. 5 от законопроекта и чл. 19, ал. 8 от Закона за администрацията следва да се приведат в съответствие една с друга.

9. За максимална изчерпателност, в чл. 32, ал. 1, т. 7 да се включи и хипотезата на чл. 14, ал. 2.

10. Би могла да се обмисли възможността, на законово ниво да се въведат максимални размери на възнагражденията на органите за управление и контрол на публичните предприятия, вместо това да се прави с подзаконов нормативен акт.

11. Член 48, ал. 3 – 6 да се приведат в пълно съответствие със Закона за счетоводството по отношение на съдържанието на годишния финансов отчет и доклада на съответната дейност.

12. Член 48, ал. 7 е по – скоро разпоредба, свързана с въвеждане на изискване за осъществяване на контрол, поради което систематичното ѝ място не е в предложения раздел. Би могла да се обмисли възможността за нейното отпадане с оглед наличието на множество други изисквания за осъществяване на контрол, включително и от страна на Министерството на финансите (като чл. 49 и 50).

13. По чл. 54: текстът буди неяснота от гледна точка на това, защо касае единствено апортирани имоти и засяга само общините.

14. Член 61, ал. 3 да се отмени, тъй като едноличният собственик на капитала, съответно общото събрание би следвало да има достъп до всяка информация, свързана с търговското дружество.

15. По чл. 72 – на наказание би следвало да подлежат всички членове на управителните и контролните органи на съответното предприятие при допускане на нарушения в работата си, а не само представителите на държавата и общината. Предложената разпоредба създава неравнопоставеност при носенето на отговорност, поради което не би могла да бъде подкрепена в тази ѝ редакция. Необходимо е по – задълбочено разписване на административно-наказателните разпоредби с оглед недопускане на задължения, които не са скрепени със санкция. Разпоредбите следва да се прецизират и от гледна точка на това, дали съответните нарушения са извършени от

физически или от юридически лица, както и в зависимост от степента на обществена опасност на нарушенията.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Вх. № КЧП-653-01-46
гана 07.12.2016 г.

06.12.2016

Изм. 01-00-91/

/моля цитирайте при отговор/

На Ваш № Кип-653-01-46/25.07.2016 г.

ДО

Г-Н ПЕТЪР КЪНЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ИКОНОМИЧЕСКА
ПОЛИТИКА И ТУРИЗЪМ
43-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

СТ А Н О В И Щ Е

ОТНОСНО: Законопроект за публичните предприятия, № 654-01-94, внесен от Корнелия Нинова и група народни представители

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КЪНЕВ,

Във връзка с Ваше писмо относно Законопроект за публичните предприятия, № 654-01-94, внесен от г-жа Корнелия Нинова и група народни представители Министерството на правосъдието изразява следното становище:

Безспорен е фактът, че действащата уредба, регламентираща създаването, управлението и дейността на търговските дружества с над 50% държавно и общинско участие, е разпокъсана и липсва систематизация. Също така е безспорно, че в уредбата са налице празноти и е необходимо актуализиране и синхронизация. На законодателя остава преценката относно мерките, които ще бъдат предприети за подобряване на правната рамка. В зависимост от констатираните проблеми и недостатъци, те могат да се ограничат до отделни предложения за промени в действащата уредба или - както е предложено от вносителите – да се пристъпи към цялостното ѝ систематизиране и уреждане в закон.

Предвид спецификата на обществените отношения, които се уреждат, и за да бъде взето информирано решение относно естеството и обхвата на нормативната намеса, която ще бъде предприета, предлагаме водещ да бъде подходът за вземане на решения, базирани на натрупания опит. За целта е необходимо в хода на консултациите да бъдат включени максимално широк кръг от заинтересовани страни и да се вземат под внимание становищата на всички органи, ангажирани с процесите, както и на гражданите и представителите на бизнеса, като гаранция, че общественият интерес ще бъде максимално защитен и нормативната намеса ще постигне целения от нея ефект.

Предвид целта, която е подобряване и систематизиране на правната рамка, при обсъждането на законопроекта на първо място следва да бъдат анализирани всички събрани в хода на консултациите данни, доказващи необходимостта от нова единна уредба, която да замени настоящата при пропорционална на целите нормативна намеса и минимални административни разходи. В случай че законодателят приеме, че са налице достатъчно убедителни аргументи в подкрепа на предложението за приемане на отделен закон, който да урежда на едно по-висок ниво вече уредени в различни актове обществени отношения и съответно се пристъпи към обсъждане на законопроекта на експертно ниво, предлагаме да се имат предвид и следните бележки и предложения:

1. В чл. 5, ал. 2 са предвидени хипотезите, в които държавата може да образува търговци – държавни предприятия по чл. 62, ал. 3 от Търговския закон. Доколкото разпоредбата поставя ограничения на даденото с чл. 62, ал. 3 право, предлагаме разпоредбата да се обсъди допълнително с оглед на обхвата на хипотезите и недопускане на налагане на излишни ограничения в дейността на търговските дружества с държавно и общинско участие. Само при изяснен обхват на ограниченията ще може да се прецени и доколко е приемливо предложението за изменение на чл. 62, ал. 3 от Търговския закон и създаването на нов чл. 62а и чл. 74а, отново в Търговския закон.

2. Навсякъде в законопроекта думите „и/или“ да се заменят с „и“.

3. По отношение на предложената Глава втора „Образуване и управление на търговски дружества с държавно и общинско участие в капитала“ предлагаме водещо да бъде становището на Министерството на финансите и Министерството на икономиката, доколкото са предвидени особени правила и ограничения относно участието и придобиване на дялове от капитала на други търговски дружества от държавата, общините и публичните предприятия, избор на съдружници, както и относно правилата за набиране на капитала, които са подчинени на правилата на държавните помощи.

4. Навсякъде в проекта думите „акционер/съдружник“ да се заменят с думите „акционер или съдружник“.

5. За яснота предлагаме да се обмисли вариантът в допълнителните разпоредби да бъде дадено определение на „тантиема“ специално за целите на закона.

6. По отношение на задълженията и изискванията, на които следва да отговарят органите за управление предлагаме да се потърси по-систематизиран и съкратен подход при изброяването им, така че да се избегне дублиране или неясно тълкуване.

7. Предлагаме срокът за влизане в сила да бъде удължен с оглед на осигуряване на достатъчно време за подготовка на подзаконовата уредба, както и за извършване на всички организационни дейности във връзка с приложението на закона.

С УВАЖЕНИЕ,

ЗА МИНИСТЪР
ВЕРГИНИЯ МИЧЕВА - РУСЕВА
ЗАМЕСТИНИК-МИНИСТЪР
Заповед за заместване
№ ЛС - 04 - 1292/02.12.16

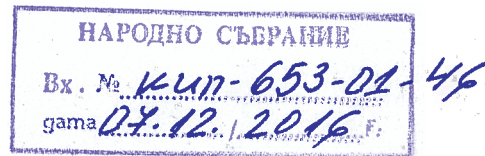
Е
N

КАРИЕВА
ПРАВОСЪДИЕТО

АСОЦИАЦИЯ
НА ИНДУСТРИАЛНИЯ КАПИТАЛ В БЪЛГАРИЯ

ОТГОВОРНИЯТ БИЗНЕС - ЗА БИЗНЕС ПО ПРАВИЛАТА

1527 София, ул. Тракия №15
тел./факс: (02) 963 37 52, (02) 963 37 56
e-mail: bica@bica-bg.org
www.bica-bg.org

Изх. № 519/06.12.2016 г.

ДО
Г-Н ПЕТЪР КЪНЕВ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ИКОНОМИЧЕСКА ПОЛИТИКА И
ТУРИЗЪМ ПРИ 43-ТО НАРОДНО
СЪБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Относно: Законопроект за публичните предприятия, № 654-01-94, внесен от н.п. Корнелия Нинова и група народни представители на 20 юли 2016 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КЪНЕВ,

Във връзка с предстоящото обсъждане от Комисията по икономическа политика и туризъм за първо гласуване на законопроекта за публичните предприятия, № 654-01-94, внесен от н.п. Корнелия Нинова и група народни представители на 20 юли 2016 г., насрочено на 7 декември 2016 г., изразяваме следното

**СТАНОВИЩЕ
НА АСОЦИАЦИЯ НА ИНДУСТРИАЛНИЯ КАПИТАЛ В БЪЛГАРИЯ**

Визираният законопроект урежда изчерпателно създаването, управлението, преобразуването, прекратяването и ликвидацията, както и изискванията към дейността на управлението на публичните предприятия. Проектът преодолява съществуващите несъвършенства в действащата нормативна уредба (наличието на норми, уреждащи дейността на публичните предприятия в различни по степен нормативни актове), както и множество неуредени понастоящем въпроси. В този смисъл, като цяло и с оглед на предстоящото първо гласуване, Асоциация на индустриалния капитал в България изразява принципната си подкрепа за този законопроект. Насочеността към подобряване на ефективността и контрола върху публичните предприятия са аргументи в същата насока.

Като някои препоръки към законопроекта обръщаме внимание на:

1. В Закона за публично предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/ „Публично дружество“ е дефинирано като:

„Чл. 110. (1) (Доп. - ДВ, бр. 23 от 2009 г., в сила от 27.03.2009 г.) Публично е акционерното дружество със седалище в Република България, което:

1. е издало акции при условията на първично публично предлагане, или
2. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2003 г., в сила от 01.03.2003 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 39 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 86 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) има вписана в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор емисия от акции с цел търговия на регулиран пазар, или
3. (нова - ДВ, бр. 39 от 2005 г.) има повече от 10 000 акционери в последния ден на две последователни календарни години.“

По тази причина у нас е придобило гражданственост схващането, че листваните на борсата компании са публични дружества. Тази даденост следва да се съобрази или промени.

2. В Глава четвърта, Раздел първи, в чл. 47 следва да се укаже изрично, че публичните предприятия са задължени да разкриват информация с нарочни норми в настоящия законопроект (доколкото същият е специален по отношение на Закона за публичното предлагане на ценни книжа) или да се вземат задължение за това по реда на Глава шеста „а“ от ЗППЦК. В този смисъл считаме, че уредба на подобно задължение (поради изключителната му важност) е предмет на закон и не следва да се делегира на правилника за прилагане на закона (както е в чл. 48, ал. 1 и ал. 3, т. 5), нито на акт на Министерския съвет (както е в чл. 48, ал. 5, т. 14).

3. В законопроекта, според нас, следва да бъдат заложили и принципите на добро корпоративно управление, съгласно Националния кодекс за корпоративно управление като стандарт за добра практика и като средство за постигане на ефективност, прозрачност и съхраняване на обществения интерес.

4. В чл. 29, ал. 3, изречение първо „Съответният орган оповестява по подходящ начин дружествата и органите, за които предстои да бъдат извършвани промени в състава на органите за управление и контрол и срок, в който могат да бъдат правени предложения“ предлагаме да се преформулира така:

„Дружествата и органите, за които предстои да бъдат извършвани промени в състава на органите за управление и контрол, оповестяват това обстоятелство на интернет страницата си по чл. 47, ал. 2 и по партидата си в Търговския регистър най-малко 1 месец преди провеждането на избора“.

Това предложение преодолява субективния фактор на избиране както на „подходящия“ начин за оповестяване, така и на определянето на срока за това.

В противен случай и при кратък срок, има възможност да се предопределя изборът поради технологична липса на време за отделни кандидати.

5. В чл. 33, ал. 1 предлагаме изречение второ да отпадне. Осигурителният доход и осигурителните вноски, а също и тяхното разпределение между осигурителя и осигуреното лице са определени в чл. 6 от КСО. Решаването на същите въпроси със специален закон по различен (от този в КСО) начин ще създаде ненужни затруднения и ще усложни администрирането, без при това да има позитивен резултат.
6. Прави впечатление преуреждането (след измененията от 2012 г.) с § 9 и § 10 от Преходните и заключителни разпоредби на въпроса с възнагражденията на лицата по чл. 107а, ал. 2 от КТ и държавните служители по чл. 7, ал. 3 от ЗДСл, за случаите, при които тези лица участват като представители на държавата или общината в органите на управление или контрол на търговските дружества с държавно или общинско участие в капитала или на юридическите лица, създадени със закон, в съвети, комитети, одитни комитети, комисии, работни или експертни групи, органи на управление или контрол на фондове, сметки и други, които не са юридически лица.
Предвидените в чл. 24, ал. 1 ограничения и конкретно - в т. 7 изключват за тези лица възможността да бъдат управители или изпълнителни членове от състава на съветите на директорите или управителните съвети на еднолични дружества с ограничена отговорност и на еднолични акционерни дружества с държавно или общинско участие в капитала. Следователно (tetrum non datur) или трябва да се заличат § 9 и § 10 от Преходните и заключителни разпоредби (което според нас е по-доброто решение) или да отпадне т. 7 в чл. 24, ал. 1.

С УВАЖЕНИЕ,

ВАСИЛ БЕЛЕВ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УПРАВИТЕЛНИЯ СЪВЕТ
НА АСОЦИАЦИЯ НА ИНДУСТРИАЛНИЯ
КАПИТАЛ В БЪЛГАРИЯ

